

Η εορτή του Αγ. Ιωάννου του νέου Χοζεβίτου στα Ιεροσόλυμα

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Τη μνήμη του Αγίου Ιωάννου του νέου Χοζεβίτου εκ Ρουμανίας τίμησαν σήμερα στην Ιερά Μονή όπου ασκήτευσε ο Άγιος. Στην Ιερά Αγρυπνία που τελέστηκε προεξήρχε ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος.

Διαβάστε το Δελτίο Τύπου που εξέδωσε η Αρχιγραμματεία:

Τό Σάββατον, 28ην Ίουλίου/ 10ην Αύγουστου 2019, έωρτάσθη υπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ νέου Χοζεβίτου τοῦ ἐκ Ρουμανίας εἰς τήν Ἱεράν Μονήν τῆς ἀσκητικῆς βιοτῆς αὐτοῦ, τῆς ἐν Χοζεβᾶ ἀρχαίας Μονῆς, τῆς εὕρισκομένης εἰς τήν ὄχθην τοῦ χειμάρρου Χορράθ, πλησίον τῆς Ἱερικοῦς.

Κατά τήν ἡμέραν ταύτην, ἡ Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων κατ' ἐξοχήν, ἀλλά καί ἡ Ἐκκλησία τῆς Ρουμανίας ποιοῦν μνήμην τοῦ ἐλθόντος ἐκ Ρουμανίας μεσοῦντος τοῦ 20οῦ αἰῶνος καί ζήσαντος ἀσκητικῶς καί ὁσίως εἰς ἱεράς Μονάς τῆς περιοχῆς Ἰορδάνου καί τοῦ Ἀγίου Γεωργίου καί Ἰωάννου τῶν Χοζεβιτῶν καί λόγῳ τῶν θαυματουργικῶν σημείων αὐτοῦ ἀγιοκαταταχθέντος ὑπό τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων τό ἔτος 2016, Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ νέου Χοζεβίτου.

Ἡ ἐορτή τῆς Κοιμήσεως τοῦ ὁσίου Ἰωάννου ἐωρτάσθη δι' ὅλονυκτίου ἀγρυπνίας, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, ὃν προϋπάντησεν ὁ ἡγούμενος π. Κωνσταντῖνος διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ:

“Ἀπό φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός
Ἀπό φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραήλ ἐπὶ τόν Κύριον”.

Μακαριώτατε Πάτερ,

μετά τῆς τιμίας Ὑμῶν Συνοδείας

Στήν ἐποχή μας, κατά τήν ὁποία οἱ ἄνθρωποι ἔχουν σέ μεγάλο ποσοστό ἀπολέσει τήν ἐλπίδα, ὁ Ἅγιος τόν ὁποῖο ἐορτάζομε σήμερα, ἔγραφε τό Νοέμβριο τοῦ 1952

περί ἐλπίδος:

“Ἡ ἐλπίδα γεννᾶται ταυτοχρόνως μέ τήν ψυχή τοῦ ἀνθρώπου καί ἀποτελεῖ τόν στῦλο τῆς ζωῆς. Ἐάν δέν ὑπῆρχε ἡ ἀρετή τῆς ἐλπίδος, οὔτε ἡ πίστη, οὔτε ἡ ἀγάπη θά παρέμεναν μέσα στήν ψυχή καί ἐπομένως ἡ ζωή θά χανόταν. Αὕτη εἶναι ἡ θαυμαστή δύναμη τῆς ψυχῆς πού ἀνυψώνει τούς πληγωμένους, ἡ φωτεινή ἀκτῖνα πού ὁδηγεῖ στήν ἀλήθεια. Ἐν ὀλίγοις, μποροῦμε νά ποῦμε ὅτι ὁ ἄνθρωπος πού ἔχει μέσα στήν ψυχή του ἀκλόνητη ἐλπίδα, δέν νικᾶται ποτέ ἀπό τίς τρικυμίες καί τίς δυσκολίες τῆς ζωῆς”.

Μακαριώτατε,

Ἡ Ἀγιοταφίτικὴ μας Ἀδελφότης, μέ Πρῶτον τήν Ὑμετέρα Μακαριότητα, πορεύεται – ἐν μέσω δυσκολιῶν, πειρασμῶν καί θλίψεων- στήν παροῦσα ζωή, μέ βάση αὐτὴν ἀκριβῶς τήν ἐλπίδα, τήν θυγατέρα τῆς ὑπομονῆς κατὰ τόν Ἀπόστολο Παῦλο, (Ρωμ. 5,4). Καί ἔχουσα ὡς ἄγκυρα Ἐλπίδος τήν Πίστη στόν Τριαδικό Θεό καί τούς Ἁγίους Του, εἷς ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι καί ὁ τιμώμενος Ἅγιος, ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Νέος Χοζεβίτης.

Καλῶς ἦλθατε!”

Ἄμα τῇ προσφωνήσει ἤρξατο κατὰ τήν τάξιν ἡ ἀγρυπνία μετ’ Ἀποδείπνου, Χαιρετισμῶν καί Ἑσπερινοῦ, μεθ’ ἣν ἡ θεία Λειτουργία, συλλειτουργοῦντων μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων, Ἱερέων τοῦ Ρουμανικοῦ Πατριαρχείου, τοῦ Ἀρχιδιακόνου Μάρκου, ψαλλόντων τῶν Ἱεροψαλτῶν Λεωνίδα Δούκα, Χρήστου Σταύρου, Γρηγορίου Ζάρκου καί Διονυσίου Θανασούλη καί μετέχοντος Ἐκκλησιάσματος ἐκ μοναχῶν, μοναζουσῶν καί λαϊκῶν, προσελθόντων ἐκ τοῦ κόσμου δι’ ἀνάτασιν ψυχικὴν καί προσευχομένων ἐν κατανύξει ψυχῆς.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

“Κύριε, ἡγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου και τόπον σκηνώματος δόξης σου”, (4, 25,8)
· ψάλλει ὁ Προφητάναξ Δαυΐδ.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ Πατέρες καί ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Προσκυνηταί,

Εὐφρανθῶμεν καί ἀγαλλιασώμεθα ἐν Κυρίῳ, ὅτι τῇ Χάριτι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήχθημεν σήμερον ἐν τῷ ἱερῷ καί ἡγιασμένῳ τούτῳ τόπῳ, τῇ ἱερᾷ δηλονότι Μονῇ τοῦ Χοζεβᾶ, ἵνα ἐορτάσωμεν τήν σεπτήν μνήμην τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ νέου, τοῦ Χοζεβίτου τοῦ ἐκ Ρουμανίας.

“Μακάριος ἀνὴρ ὃς ὑπομένει πειρασμόν· ὅτι δόκιμος γενόμενος λήψεται τόν στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγγείλατο ὁ Κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν” (Ἰακ. 1,12), λέγει ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος. Μακάριος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐκουσίως ὑπομένει τόν πειρασμόν, διότι θά γίνῃ ἔμπειρος καί θά καθαρισθῇ σάν τόν γνήσιον χρυσόν, θά λάβῃ τόν ἀμαράντινον στέφανον καί θά γίνῃ οἶκημα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Οὐρανίου Βασιλέως. Ἐκεῖ θά ἔλθῃ ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς μέ τήν χάριν Του καί θά κἀνῃ Μονήν (Ἰωάν. 14,23), ὅπως ἀψευδῶς ἐπηγγείλατο ὁ Ἰδιος· σχολιάζει ὁ Ὅσιος Πατήρ ἡμῶν Ἰωάννης.

Ὅντως, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ Πατήρ ἡμῶν Ἰωάννης, ὁ ὁποῖος ἠγάπησε τὸν ἀσκητικὸν τοῦτον τόπον τῆς ἐρήμου τοῦ Χοζεβᾶ, ἐγένετο δόκιμος καὶ ἀνεδείχθη ἄξιος τοῦ στεφάνου τῆς αἰωνίου ζωῆς, ὡς διακηρύσσει ἡ Ἁγία Γραφή λέγουσα: “Δικαίων δέ ψυχαί ἐν χειρὶ Θεοῦ... ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς”, (Σοφ. Σολομ. 3,6), δηλονότι τὰ ὀλοκαυτώματα τῶν θυσιῶν, τὰ ὁποῖα καταναλίσκονται ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὸ θυσιαστήριον.

Ἀκούων εἰς τοὺς θεοπνεύστους λόγους τοῦ ψαλμωδοῦ: “Σοὶ εἶπεν ἡ καρδιά μου· ἐξεζήτησέ σε τὸ πρόσωπόν μου· τὸ πρόσωπόν σου, Κύριε ζητήσω”, (Ψαλμ. 26,8) “ὁ ὅσιος Ἰωάννης ἐπέτυχεν διὰ τοῦ ἀσκητικοῦ αὐτοῦ ἀγῶνος, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἀδιαλείπτου προσευχῆς, νὰ μορφωθῇ ἐντὸς αὐτοῦ ὁ Χριστὸς κατὰ τὸ παράγγελμα τοῦ θείου Παύλου: “τεκνία μου, οὐς πάλιν ὠδίνω, ἄχρις οὗ μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν”, (Γαλ. 4,19).

Ἑρμηνεύων τοὺς λόγους τούτους ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει· “Ἀχρις ἂν οἱ μεγάλοι καὶ ὑπερφυεῖς τοῦ Χριστοῦ χαρακτηρῶντες εἰς τὸν ὑμέτερον ἡρέμα (σιγά-σιγά) διπλασθῶσι νοῦν”.

Τὸ ἐνώπιον ἡμῶν κείμενον ἄφθαρτον καὶ εὐωδιάζον ὀλόσωμον σκῆνωμα/λείψανον τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου, ἀποτελεῖ τὴν ἀδιάψευστον καὶ ἀναντίρρητον ἀπτήν καὶ ὁρατὴν μαρτυρίαν καὶ ἀπόδειξιν ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι τὸ φῶς καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κόσμου. “Ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ’ ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς”, (Ἰωάν. 8,12)”, λέγει Κύριος.

Τό ἀληθινόν τοῦτο φῶς τῆς ζωῆς εὐαγγελίζεται καί κηρύττει ἡ ἁγία τῶν Ὁρθοδόξων ἡμῶν Ἐκκλησία διὰ τῶν ἁγίων αὐτῆς ἐν μέσῳ μιᾶς γενεᾶς ἀνθρώπων στρεβλῶν καί διεστραμμένων, ὅπως εἶναι οἱ ἄνθρωποι τοῦ παρόντος αἰῶνος.

Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι οἱ δίκαιοι, δηλονότι οἱ ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, ἀφ' ἐνός μέν φαίνονται ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ, (Φιλιπ. 2,15), ἀφ' ἑτέρου “οὗτοι ἐκλάμπουσιν ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρός αὐτῶν”, (Ματθ. 13,43). Ἐπὶ πλέον οἱ ἅγιοι θά καθίσουν εἰς δώδεκα θρόνους δικάζοντες τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος: “ὁ δέ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἀμήν λέγω ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ”, (Ματθ. 19,28).

Τό ἐν ἀφθαρσίᾳ τελοῦν καί εὐωδιάζον ἱερὸν λείψανον τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου, προαναγγέλλει καί εὐαγγελίζεται τὴν “Παλιγγενεσίαν”, δηλονότι τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως. Διὰ τοῦτο παραγγέλλει ὁ ἅγιος Ἰωάννης εἰς πάντας τοὺς ἀκολουθοῦντας τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, διὰ στόματος τοῦ θείου Παύλου λέγων: “καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντός μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ”, (Β΄ Κορ. 7,1), “ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως”, (Α΄ Ἰωάννου 4, 17), ὡς κηρύττει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής.

Δόξαν καί εὐχαριστίαν ἀναπέμποντες τῷ Ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ, ὅτι “θαυμαστός ἐν

τῷ Ἁγίῳ αὐτοῦ (Ψαλ. 67, 36) Πατρί ἡμῶν Ἰωάννη”, ἱκετεύσωμεν αὐτόν, ἵνα μετά τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας πρεσβεύῃ ὑπέρ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Μετά δέ τοῦ ὕμνωδοῦ εἵπωμεν: “Σήμερον πιστοί γηθόμενοι ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῇ σῇ, Ὅσιε Πατήρ ἡμῶν Ἰωάννη, δοξάζομεν τόν σέ νῦν δοξάζοντα, ὑπεράγαθον Κύριον· Ὃν ἐκδυσώπει ἀπαύστως, πάνσεμνε, αἰωνιζούσης δόξης τυχεῖν ἡμᾶς καί τῆς λαμπρότητος τῶν Ἁγίων ἔχων τήν πρός αὐτόν παρρησίαν πάντοτε, Θεομακάριστε”, Ἀμήν, ἔτη πολλά”.

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ὁ ἀναδιοργανωτής καί ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς π. Κωνσταντῖνος παράθεσε τράπεζαν.